

Posudek na diplomovou práci Daniely Zámečnickové: *Ranko Marinković v českých překladech*

FF UK, obor: Slavistika se specializací serbistika a slavistika se specializací kroatistika

Posudek vypracoval: PhDr. Jaroslav Otčenášek PhD.

Daniela Zámečnicková se rozhodla analyzovat tvorbu Ranka Marinkoviće v překladech jeho knih do českého jazyka. Téma vypadá zdánlivě poměrně jednoduše, ale skrývá v sobě řadu nástrah. Je nutné přistupovat k překladatelům i k samotnému autorovi bez zbytečných skrupulí a všeobecně zažitých schémat.

V prvním díle nám Daniela Zámečnicková přibližuje klasickým postupem život a tvorbu Ranka Marinkoviće. Podařilo se jí vcelku srozumitelně a přitom odborně vyhodnotit hlavní Marinkovićovy životní rozcestí, která se v jeho tvorbě tak zajímavým způsobem promítají. Vyjadřuje se také k reflexi Marinkovićovy tvorby v chorvatském respektive jugoslávském prostředí.

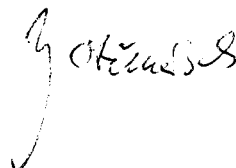
Ve druhé kapitole se konečně dostává k vlastnímu jádru své práce – k českému zájmu o Ranka Marinkoviće. Kolegyni Zámečnickové se povedlo velmi přesvědčivě popsat a vyjasnit problematiku vnímání často poměrně náročných Marinkovićových textů v českém prostředí v době komunistické vlády. Jak složitě se vyvíjely československo-jugoslávské vztahy, tak ještě složitěji se povolovalo a zase zakazovalo vydávání jugoslávské literatury a Ranko Marinković je toho dobrým příkladem. Autorka se kriticky a s odborným přístupem věnuje všem českým překladům Ranka Marinkoviće a s dobrou argumentací vyhodnocuje jejich úroveň. A jak Zámečnicková zjišťuje, kvalita překladů je velmi různá. První jsou zpracovány „Ruce“, které autorka analyzuje detailně povídku po povídce a následuje román „Kyklop“.

Kolegyni Zámečnickové se na základě rozsáhlého ponoření se do textů překladů i původní podoby povídek a románu podařilo v závěru shrnout hlavní problémy českých překladů Marinkovićových textů. Povedlo se jí také odhalit několik zažitých chyb a omylů (Slovník balkánských spisovatelů), které se

v českém prostředí v souvislosti s tímto autorem objevily. Jako velice přínosné je také sestavení úplné bibliografie beletristických prací Ranka Marinkoviće, které vyšly v tištěné podobě, včetně scénářů.

Daniele Zámečnickové se podařilo napsat vsutku velmi dobrou práci. Na základě bravurně zpracovaného materiálu a skutečně kritického přístupu, který stále ještě není v diplomových pracích zcela samozřejmý, podává velmi jasný a přesvědčivý obraz tvorby jednoho z nejlepších chorvatsky píšících autorů 2. poloviny 20. století. Pokusů o analýzu Marinkovićova díla byla již jak v Praze, tak v Záhřebu celá řada, ale málokterá studie neupadla do povrchnosti a schematičnosti, podobně tomu bylo i s reflexemi překladů jeho knih. Kolegyni Zámečnickové se tomuto podařilo úspěšně vyhnout a proto její práci rozhodně doporučuji k obhájení a hodnotím ji jako výbornou.

v Praze 7. 9. 2009

Handwritten signature in black ink, appearing to read "J. Otáhal".